

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Finis Hominis in altera Vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

tias, & ad divinum servitium me animabo verbis illis: abrenuntio tibi, Sathana, & adhæreo tibi, Christe. 2. Omnia membra mea, corpus & animam meam impendam servitio tuo; præsertim hoc membrum N. N. quo te toties offendi. 3. Laudabo te posthac accuratiùs, elevando manè ad te cogitationes meas primas, preces manè & vesperi devotè & reverenter persolvendo; laudabo & opere per actiones meas ad tuam gloriam directas. 4. Reverebor te ubique præsentem, cogitando: DEUS me videt! DEUS hoc audit: agam hoc maximè in illo loco N. N. Reverebor etiam in templo nihil agendo indignum conspectu tuo, non garrindo, indecorè stando, circumspiciendo &c. 5. Serviam tibi in juventute hac mea, in hac te amabo, & ut opere ostendam, abstinēbo tui amore ab illo Socio - - - illa Domo - - - consuetudine.

Imploratio divina gratiæ. Domine, qui dedisti velle, da & perficere. Per Jesu Christi cruorem & merita rogo, Miserere mei, & conforta me in propositis istis.

Recita in fine Affectum S. Xaverij: O DEUS ego amo te.

Pars II.

Finis hominis in altera vita.

D*octrina.* Finis tuus, mi Studiose, in hac vita est DEUM laudare, eum revereri, ei servire: hoc tuum jam negotium est. Quid vero

verò post vitam hanc? immortalis est anima, vitam etiam alteram spectat. Sed quid in ea? Creatus est homo, ut DEum suum laudet, revereatur, eique serviens salvus fiat. Ut salvus fias, ut æternum in Cœlo Felix sis, ut perpetuò DEum intuearis in Cœlo, ideo creatus es. Finis tuus Cœlum, beatitudo, DEus ipse est. Non habes in mundo manentem civitatem: Ad Cœlum tendis, ad DEum tuum. *Et nunc quæ est expectatio mea, nonne Dominus? Non satis fuit divinæ Bonitati, te creare ad Finem excelsum, qui erat servire DEo; voluit etiam, ut æternum esses beatus. DEus, Majestas immensa, te vilem & abjectam creaturam ad nobilem adeò Finem evexit, ad gloriam, O qualem illam & quantam! dicite O beati Cœlorum incolæ, quid rei sit Cœlum, quid beatitudo? hoc scio, opus est omnipotentis & liberalitatis Magni DEI; est pretium Sanguinis Jesu Christi; est possessio ipsiusmet DEI. Cœlum locus est, ubi nullus dolor, nullus luctus, nullus mœror; omne gaudium, omnis delectatio. Locus est, in quo vel minimum gaudium multum excedit omnia, quæ mens humana concipere potest, gaudia. Tanta est gloria illa, quam expecto, ajebat Franciscus Seraphicus, ut omnis me pœna delectet. Quin si omnia Martyrum tormenta mille annis tolerari pro Cœlo obtinendo deberent, læto prorsus animo ea suscipere deberemus & tolerare. Vidit eam Apostolus & ait: *Nec oculus vidit, nec auris**

audivit, nec in cor hominis ascendit, quanta præparaverit DEus diligentibus se. Non vidit oculus: videre est in mundo pompas Regales, Cælareas, Pontificias: videre est thesauros, hortos, palatia ad omnem Majestatem & stuporem facta: sed quid hæc ad vitam æternam? quid ad Cœlum? levia sunt, nulla sunt. Cogita, quæ voles, Majestatem, quam voles, pulchritudinem & gaudia, quanta quanta voles: quid ad vitam æternam? quid ad Cœlum sunt? nihil sanè. Locus gaudiorum est Cœlum, uti infernus locus tormentorum: omnis in eo gaudiorum congeries, sicut in hoc suppliciorum. Et ad hanc te gloriam DEus creavit. Quid dico? nihil adhuc dixi: ad se ipsum perpetuò videndum creavit. Date verba, boni Cœlites, quibus hoc exprimam. Videre DEum, beatitudo est omnem mentem excedens; quam nemo capit, nisi qui, quanta sit DEI Majestas, capit. Ad hanc te gloriam DEus creavit, ut æternum videas DEum, delecteris in DEo, fruaris DEo. Quin ex mera sua bonitate te ad hanc creavit, non ex merito tuo; prævidens etiam malitiam tuam atque ingratitude. Quid sentis O Anima mea, de hac DEI bonitate?

Reflexiones. I. Si ad Cœlum creatus es; ergo non ad terram; ergo non, ut fruaris hic deliciis etiam cum offensa DEI; ergo Cœlum querendum in omnibus, fugiendum illud, quod à Cœlo abducit, nempe peccatum; omnis labor ad Cœlum dirigendus est. Terra tuo amore
indi-

indigna est. Vides forte Filium regis ludere cum scurris in platea, luto occupatum & limo: quid cogitas? an non hoc, hæc occupatio tanto filio indigna est? ad sceptrum, ad regnum natus est. Et tu ad Cœlum natus es: labor pro terrenis tuam dignitatem non decet. Ad altiora natus sum, dicebat S. Stanislaus. Facilis jactura regni est, ajebat S. Hermenegildus, quod amitti potest; illud ego regnum ambio, quod sine fine possidere possum. Maluit iste regnum perdere, quam Cœlum. Cur tu non eligas carere consortio aliquo, voluptate illâ, illo socio - - - ut æternum felix sis? cur non libenter valedicas brevi voluptati, ut æternam obtineas?

II. Cœlum est Finis tuus, tua patria. Peregrinus es super terram: Patria tuis semper oculis obversari debet: Cœli semper debes meminisse, hucque omnes actiones dirigere. Labor tuus scholasticus, quidquid agis, aut pateris, per bonam intentionem dirigendus est ad Cœlum, ad DEum, repetendo aureum illud: Propter Te Domine. Sartor fuit, qui moriens acum suam petiit, testatus, eam sibi clavis loco fore, quâ Cœli januam referaret, eoque eam non nisi ad DEI gloriam usus esset. Et calamus tuus, & quidquid tractas, Cœlum tibi referabit, si eodem modo utaris.

III. Ad Cœlum te DEus creavit, sed ut ad mercedem piæ vitæ destinatum. Cœlum datur illi, qui in hac vita laudat DEum, DEo

B s

servit.

servit. Merces non datur nisi laboranti; ergo nisi laboraveris DEum laudando, à peccatis declinando, bonum agendo, nulla tibi spes cœli est. Hinc Pelagia pœnitens suis aiebat: Curate animam! Laborate pro Cœlo. Mercedis hujus magnitudo & ad laborem animare, & in eo recreare te debet. Pro mercede quantum laboratur à famulo, ab ancilla, ab aulico! durus labor ei est; sed in labore mercedem respicit, & hoc se modo consolatur. Imitare: in tædiis, in laboribus tuis Cælum respice! in oratione, in studiis cogita: Cælum merces mea erit, laborabo strenuè. Digna est gloria æterna, pro qua laborem ad mortem usque. Patere, Agapete, sic se ipsum S. Martyr allocutus est; patere O caput meum; paulò post coronaberis! dignum est Cælum, pro quo hæc & majora feras.

Affectus. O Domine, cogor denuo exclamare: Quid est homo, quod memor es ejus? nōne gratis, & nullâ mercede propositâ servire tibi debebam, utpote mancipium tuum? Et tu tam amplam, tam ineffabilem mihi mercedem spondes, si brevi tempore tibi serviero? Confundor, Domine, illinc tuam bonitatem, hinc meam considerans ignaviam! O cur non ferventiùs tibi servivi? cur non ardentius te laudavi? Detestor ignaviam meam, O mi DEus: confiteor adversum me injustitiam meam: pro nihilo hætenus habui terram desiderabilem: non attendi, quantam mihi mercedem

dem præparaveris : quæsi in terris gaudiola,
voluptatulas in otio, lusu, peccato : vixi, quasi
non pro Cœlo, sed pro terra creatus essem :
non tibi, sed vanitati, sed dæmoni servivi. O
Jesu, quantum doleo ! O si sanguine meo
meam daretur delere malitiam ! O Domine,
tibi proprium est misereri & parcere : Mife-
rere miserrimæ creaturæ tuæ, & parce confi-
tenti malitiam suam !

Proposita. Ecce in conspectu Cœli & terræ
statuo hodie cum S. Borgia, mortali Domino
non servire, sed soli immortalis DEO. Te ama-
bo, tibi serviam, mercede etiam nullâ propo-
sitâ hoc agam. Præsertim propono sequentia.
1. Sæpius recordabor Finis mei adeo excelsi,
ad quem me creasti. v. g. dum aspicio Cœ-
lum, cogitabo : hujus ero incola, si DEO ser-
viam. dum dæmon in peccato offeret volup-
tatulam, dicam : recede sathana : indigna est
voluptas hæc, ut eam cum DEI offensa quæ-
ram ; majorem parat in Cœlo DEUS, si ei ser-
viam : malo breves in mundo, quam æternas
in Cœlo perdere delicias. 2. Omnia dirigam
ad DEUM per intentionem bonam, quam manè
faciam, & sæpe per diem renovabo verbis illis :
Propter Te Domine ! 3. Studia mea & labo-
res alios lætus peragam, cogitans : DEUS erit
merces mea. Idem cogitabo in quovis tædio
& difficultate.

Imploratio divinæ gratiæ, Tu O misericors DEUS,
qui ad nobilem adeo Finem me creare dignatus
es,

es, miserere mei, & largire gratiam, ut proposita hæc fideliter impleam, tibi uni posthac serviam.

Colloquium vel Oratio ad DEum. O DEus ego amo te; nam prior tu amasti me. En libertate privo me, ut sponte vincetus sequar te. Nil cogitet memoria, nisi de tua gloria: nil intellectus sapiat, præterquam ut te capiat. Protestor, nihil velle me, nisi quod sciam velle te: quæ dono tuo mea sunt, hæc dono meo tua sunt: à te accipi, recipe, quid us velis præcipe. Guberna, sicut scis & vis, nam scio, quòd amator sis. Amore solo dona me, ut ego quoque amem te, & vigil & per somnia, hæc dando dabis omnia.

Ad B. Virginem. O Beatissima Virgo Maria, quæ te Ancillam Domini vocasti, impetra mihi gratiam, ut ex hoc tempore fideliter DEO meo serviam, omnia membra, omnes potentias, me totum ejus cultui impendam, atque ita pervenire valeam ad Finem illum, ad quem me divina Bonitas creare dignata est. Ave Maria.

Ad Sanctos. Idem mihi à DEO vestro & meo impetrate, O Sancti Patroni mei, vosque imprimis O Sancti Adolescentes, qui à prima juventute in vitæ puritate constanter DEO serviistis: orate pro me, ut & ego vestris in terra insistentis vestigiis eò perveniam, quò beati præcessistis. Omnes sancti & sanctæ DEI, intercedite pro me!

Con-